

Kaptam most év végén egy könyvecskét, aminek a címe „Lépcsőt építeni az elénk gördülő kövekből”, alcíme pedig „Benedek Zakariás RMDSZ-es parlamenti képviselő éves beszámolója”.

Az utolsó előtti oldalon látom a saját fotómat, amit a képviselő lelopott az uh.ro-ról, és fölötte írja, hogy „Szülőkkkel egyeztettünk az oltástörvényről”.

Hogy miért kellett ellopniuk a képet, nem tudom, mert hoztak legalább 5 sajtóst magukkal arra az „egyeztetésre”, még profi fotóst is. Lehet, hogy csak megszokásból, sportból lopnak, hisz politikusok. De ez fáj a legkevésbé.

Sokkal jobban fáj az, hogy bábunak használtak minket saját szereplésükhöz, hogy leírassák, ők egyeztettek. Egy nagy vicc volt az egész, egy nagy átverés.

Elmesélem.

Felhívott Benedek Zakariás parlamenti képviselő titkárnője, hogy a képviselő úr szeretne találkozni velünk, oltástörvényt ellenző szülőkkel, akik levelet írtunk neki. Szeretne beszélgetni

az elfogadásra váró oltástörvény kapcsán. Hozná magával Vass Levente képviselőt is. Péntek délből lenne a találka.

Elkezdem összeszedni az embereket. Egyik része morog, hogy péntek délből dolgozik, másik része morog, hogy nincs akire hagynia gyerekét, harmadik része meg van győződve, hogy ez csak egy átverés, ki akarják pipálni, hogy konzultáltak mindenkivel, de teljesen felesleges megpróbálni velük beszélni. Sikerül tíz embert összeszedni valahogy, odamegyünk.

A cselezés már az elején elkezdődik.

Kérdem, hogy szabad-e fotózni. Húzzák az orrukat képviselőék, egy-két képet lőhetek, de nem örülnének a fotózásnak. És ami itt elhangzik, az is köztünk maradjon, nem nyilvános. Csak akkor nem értem, hogy ők miért hoztak fotóst Vásárhelyről, és egy fél tucatnyi sajtóost az ország különböző részeiből. Jó, egyet sem fotózok a megbeszélésen, hogy béke legyen, az ő fotósuk lő helyettem is eleget.

Azt sem értem, hogy akkor a beszélgetés végén ők miért tartanak sajtótájékoztatót, ami keretében elmondják, hogy mit beszéltek velünk. Nyilván, csak azokat a részleteket, amik nekik

kedveznek. A többit, a lényeget, azt nem. Most akkor köztünk marad a beszélgetés, vagy nem, ha ők elmondhatják, ami nekik kedvez, de én nem mondhatok el semmit?

Amit leginkább nem értek, hogy van az, hogy **két fél beszélget, és csak egyik fél tart sajtótájékoztatót**, a másik felet kitessékelik a teremből, hogy bocsi-bocsi, ki kell mennetek, mert be kell, hogy jöjjenek a sajtósok.

Hogy van az, hogy én aztán sajtósként végig kell hallgatnom egy sajtótájékoztatót, miként forgatja ki és ferdíti el saját érdekeinek megfelelően az én fél órával azelőtt kimondott gondolataimat egy politikus, de nem illik odaszólnom sajtós kollégáimnak, hogy vigyázzatok, mert ferdít a csávó, elhallgatja a lényeget, és más kontextusba helyezi a szavaimat.

Nem is bírtam végigülni a sajtótájékoztatót, a háromnegyedénél, mikor már annyira fájt a dolog, hogy éreztem, nem érdemes több fájdalmat szereznem magamnak, kimentem a teremből, s hazamentem.

Eddig hallgattam.

Nemrég végignézttem videófelvételről a képviselőház egészségügyi bizottságnak egyik ülését, amin az oltástörvényt bocsátották nyilvános vitára. Vass képviselő úr, aki a bizottság titkára, nem vett részt ezen a vitán, amin orvosok, ügyvédek, civil szervezetek, szülők és parlamenti képviselők boncolgatták a törvényt, ezt látva nagyon úgy éreztem, ki kell írnom magamból, amit gondolok.

Nem azért, hogy valakit is meggyőzzek valamiről, hanem, mert úgy érzem, ártana, ha magamban tartanám. **Miért vagyok én titoktartásra ítélve** a városházi beszélgetésünkkel kapcsolatban, mikor ők sajtótájékoztatón számolhatnak be ugyanerről? Ez az írásom egy frusztrált írás lesz. Egy tehetetlen apa frusztrációinak kiírása.

Ha nem vagy kíváncsi erre, jobb, ha most kilépsz és nem olvasod el. Bízál bennem, itt nem lesz heppiend.

Minden orvos ugyanazt hiszi. Hiszi a piszi.

Térjünk a lényegre! Végighallgatva a parlamenti felszólalásokat, az tűnt fel, hogy az ott felszólaló orvosok mindenike ellenzi a törvényt és az oltások ilyen formában való kötelességtételét.

Lehetetlen! Mi azzal érveltünk a városházi megbeszélésen, hogy a törvénynek nagy hibái, hogy bünteti azokat az orvosokat, akik saját véleményüket mondják a páciensnek, és kötelezi őket arra, hogy az állam hivatalos álláspontját mondják.

Illetve azt is mondtuk, hogy már most is vannak olyan orvosok, akik nem értenek egyet a törvény jelenlegi formájával, de hallgatnak, mert félnek, nem akarnak bajt maguknak.

Erre Vass Levente képviselő azt mondta, kizárt, hogy lenne olyan orvos, aki ellenzi ezt a törvényt.

A sajtótájékoztatón ezt megismételte a sajtónak is.

Nincs olyan orvos, aki ellenezné ezt a törvényt. Szerencséjére, azt nem tette hozzá, hogy az ország összes újságírója, kivétel nélkül, örülne egy olyan törvénynek, ami kötelezné az újságírókat, hogy csak a kormány álláspontját írják le. **Ezt egyetlen jelenlévő sajtós sem hitte volna el.**

De mivel az orvostársadalomba nem látunk be, azt úgy lazán el tudjuk hinni ugye, hogy minden orvos azt hiszi, amit az épp aktuális miniszter parancsol neki.

Vass elmélete egyből összedőlt, mikor meghallgattam a képviselőházi vitán felszólaló orvosokat.

Adok is gyorsan két linket a felvételekhez:

{youtube}UaU6XBKjfn4{/youtube}

{youtube}HijNR9pxZHE{/youtube}

Felszólalásukból teljesen egyértelmű, hogy ellenzik ezt a törvényt ebben a formában. Még mindig állítom, hogy hozzájuk hasonlóan több ezer orvos van, aki nem ért egyet a törvénnyel, csak fél kitátani a száját az ilyen Vass jellegű kollégák és főnökök miatt.

Vass továbbra is állítja, hogy nem igaz, hogy lennének ellenzők, mert ő ismeri az orvosokat.

Most kinek higgyek, neki, vagy a fülemnek?

Az egész városházi beszélgetésnek ez volt a stílusa. Mi állítottunk egyet, Vass állította, hogy nem látunk bele az orvosi szakmai részbe, azért nem értjük a dolgot. Mi felhoztunk legalább húsz-harminc konkrét érvet. Pontszerűen.

A levélben, amit elküldtünk nekik, idézetek, linkek, számok, törvényekre és egyezményekre való hivatkozások voltak. Erre jön ő, s **ahelyett, hogy érveket hozna, vagy ahelyett, hogy azt mondaná, hogy az érveink itt vagy itt hibáznak, lesajnál.**

Azt mondja, hogy gyerekek, buták vagytok, nem érthettek hozzá, ez egy szakmai dolog, nem érthetitek, nem vagytok orvosok, sajnálom.

És itt a párbeszéd lehetetlenné válik.

Mert föléd helyezi magát, az egyetemi diplomáját berakja pajzsnak. Egy biztos, én nem választanám orvosomnak.

Én azokat az orvosokat szeretem, akik **képesek öt mondatban elmondani a páciensnek**, hogy kábé mi a helyzet. Mert attól, hogy, nem vagyok orvos, még nem vagyok hülye, s ha megértem, hogy miként áll össze az orvosom agyában az én esetem, akkor esetleg tudok javítani az egészségügyi állapotomon.

Szerencsére vannak ilyen jófej páciens tájékoztató orvosok bőven, hálstennek a mieink is ilyenek.

Dr. Vass nem ilyen.

Ez számomra egyértelműen kiderült most, és a beszélgetésben részt vevő, általuk meghívott Dr. Lázár Cecília járványtanász főorvos, a megyei egészségügyi igazgatóság munkatársa sem ilyen. Ő is a képviselővel karonfogva nyomta ezt a stílust.

Felsorolunk neki egy maréknyi konkrét érvet, erre nagy lesajnálva ránk néz, és fentről mondja: „jaj, önök nem tehetnek róla, hogy nem érthetnek hozzá”, vagy elmondunk neki néhány konkrét esetet, erre odafordul a képviselőkhöz nagy sajnálkozó stílusban: „jaj, vannak, akik az internetről mindenfélét össze-vissza olvasnak”.

Jönne, hogy felállj, és elküldd őt melegebb éghajlatra, mert tisztán elmondtad, hogy a te gyereked esete, nem az internetről olvastad, de nem teheted meg, hogy csúnyán beszélj, mert nem illik. Pedig megérdemelné.

Persze, bevallja, ő [olvasta az oltástól lebetegedett fiam esetét](#), amikor megírtam, de nem foglalkozott az ügy kivizsgálásával,

mert felháborodott

az írás stílusán. És azt is elmondja, még a legelején, hogy enyhe bőrpíron kívül semmiféle más negatív mellékhatása nem volt soha az oltásoknak.

Soha semmi.

Aztán pedig elvárja, hogy neki higgyek, ne a szememnek. És ne annak a több tucatnyi ismerősömnek, akinek a gyereke megbetegedett az oltástól. És ne Dr. Vassnak, aki elmeséli egy hozzá közel álló oltáskárosodott gyerek esetét, amiről többet nem mondhatok, mert utólag megkér, tegyük úgy, mintha nem említette volna meg, mert ő csak azért hozta azt fel példaként, hogy elmondhassa, amit el akart mondani. Nem pedig azért, hogy Dr. Lázár végre halljon egy komoly esetről is a bőrpíron kívül.

Ilyen szakembereink vannak, akik szerint soha semmilyen mellékhatása nincs az oltásoknak, miközben **az oltóanyagok dokumentációja is leír mellékhatásokat**, de olyan oltóanyagokról

is tudunk, amiket visszavontak, miután országos méretű botrány lett a sok megbetegedéssel, akár halálesettel járó mellékhatások miatt. És nekünk kellene hinnünk ezeknek a „szakembereknek”, akik ezekről nem tudnak, vagy ha tudnak is, lehazudják.

Ilyen érveket hallunk, ha ezt vehetjük érvnek, mert annak szánták, hogy Vass be fogja majd oltani két lányát egy nem kötelező oltással is. És Dr. Lázár is beoltotta a beteg gyerekeit minden lehetséges oltással, ezt szinte sírva mondja el.

Ez érv? Miután épp felsoroltuk, hogy ez a jelenlegi törvény alkotmányellenes, törvényellenes, és ellentmond az ország által aláírt nemzetközi egyezményeknek.

Ez manipulálás, s annak is gyenge.

Te jössz egy adag konkrét érvvel, s a másik pedig érvek helyett megpróbál megkönnyeztetni, hogy ő a beteg gyerekeit beoltotta. Jó, joga van rá, nyugodtan oltassa. De **ne próbálja meg könnyeivel rám erőltetni**

, hogy én az oltástól megbetegedett gyerekeimet köteles legyen tovább oltatni és teljesen tönkretenni.

A manipulálás abszolút királya a teremben Dr. Vass. Próbálja megtalálni az erősebb véleményű embereket, s kedveskedik nekik. Felkapja egy-egy gondolatunkat, s megpróbálja bebizonyítani, hogy hasonlóan gondolkodunk.

Részletesen elmeséljük neki, mennyire gáz, hogy a tanító néni, a családorvos meg mindenki kötelezően kell jelentgesse a beoltatlan gyerekeket. Mennyire káros szexus gyakorlat, ahol mindenki fél, mert ha te nem jelentgetsz, akkor más jelentget, s téged megbüntetnek, mert nem jelentettél. De közben a páciensnek vagy a diáknak bíznia kell benned, orvosban vagy tanítóban, annak érdekében, hogy az egészségére vagy a nevelésére tudj figyelni, de nem bízhat, mert jelentgetned kell.

De ez már kimarad a beszámolójukból.

Csak az marad bent, hogy a szülőkkal való találkozáson azt kérték tőlük, hogy ezt rakják be, és ő köszöni a felkészült szülőknek az ötleteket, satöbbi, satöbbi.

És nagyon köszöni, és nagyon köszöni, és igazán köszöni. Ez a nagyon szépen köszönjük a nagyon felkészült szülőknek duma tényleg lenyűgöz minket, **de még jobban lenyűgözne, ha** ahelyett, hogy bókolnának nekünk, **inkább meghallgatnának minket**

. És a meghallgatás alatt azt értem, hogy a gondolatot beengedik az agyukba, nem azt, hogy hagyják, hogy beszéljünk, de úgyis mindegy, ők mindent tudnak, és a saját gondolataikon jár az agyuk, nem a miénken.

Mondjuk, az az igazság, hogy nem is nagyon vártuk már el, hogy meghallgassanak, miután Dr. Vass azzal kezdte a bemutatkozását, hogy neki kiforrott véleménye van, amit nem változtat meg.

Igazán **fejlődőképes ember**. Szóval ő nem változtatja meg a véleményét, de azért végig a megbeszélés alatt megpróbált minket meggyőzni, hogy neki van igaza. Szép párbeszéd.

Sz@r a rendszer

Egy másik gondolat, amit a miénkből felkapnak, s amit talán meg is értenek, legalábbis Benedek képviselő igen, az az, hogy a legfőbb baj ott van, hogy pocsék a rendszer. Ezt Benedek úgy fogalmazza meg, szebben, hogy nincs bizalmunk a rendszerben. Egyetérttek.

Hogy is lenne, mikor ilyen Dr. Lázár kategóriájú szakemberek vezetik, akik úgy tudják, hogy az oltásoknak nincsenek mellékhatásaik, és éppen csak, hogy el nem sírják magukat, mikor szakmai vitára kerül sor. Nem tudnak számokat mondani, nem érdekli őket, hogy milyen eredménnyel dolgoznak, semmiféle visszajelzésre nem kíváncsiak, mindent tagadnak, és semmi más érvük nincs, csak az, hogy aki nem orvos, nem érthet hozzá.

Egy idő után annyira gáz a hölgy elcsépelet mondanivalója, hogy Dr. Vass leállítja, megkérdi, hogy még valamit szeretne-e mondani, és elveszi tőle a szót. Valószínűleg ő is szégyelli.

Visszatérve Benedekre, ő rájön, hogy nincs bizalom a rendszerben, és ha ez a párbeszéd, illetve annak hiánya így folytatódik, akkor az oltásellenesek tábora, amit **országos szinten 7 százalékra becsülnék**, a felmérések alapján, csak nőni fog, nem csökkenni.

Ez az a helyzet, amikor a romániai orvos-parlamenterek a szülőket a gyermekük oltásáról meggyőzik, hogy a 3 százalékos átoltottság helyett a 7 százalékosra kell emelni. Pont Vass mondja, hogy Argeş megyében az átoltottsági arány 3 százalék. Három. És Dr. Vass, aki külön kikéri magának, hogy közegészségügyi és egészségügyi menedzsment szakorvos, azt hiszi, hogy ha meggyőz az oltásellenes 7 százalékból 2-t, akkor a 3 százalékos átoltottsági arányból $3+2=95$ lesz.

Ez így jól hangzik, csak vicc.

Pont Vass mondja, hogy Argeş megyében az átoltottsági arány 3 százalék. Három. És Dr. Vass, aki külön kikéri magának, hogy közegészségügyi és egészségügyi menedzsment szakorvos, azt hiszi, hogy ha meggyőz az oltásellenes 7 százalékból 2-t, akkor a 3 százalékos átoltottsági arányból $3+2=95$ lesz.

De én ezt nem érthetem, mert **nem vagyok orvos, csak egy szaros mérnök**. És, hogy a 7 százalékból meggyőzhető 2, ezt az én szavaimmal bizonyítja, aki a beszélgetésen azt mondtam, hogy én az orvosaimmal való beszélgetéseim után beadatnék a gyerekeknek három oltást. Ezt ő hirtelen felkapta, és úgy adta elő a sajtótájékoztatón, hogy íme, az oltásellenesek is meggyőzhetőek.

Azt már elfeledte hozzátenni, hogy nem ő győzött meg, hanem az orvosaink. Akik jófejek, és mindig felvilágosítanak, nem pedig az „én orvos vagyok, s te nem értheted” dumával jönnek.

És azt is elfeledte hozzátenni, hogy én hiába szeretném beoltatni a gyerekeket, mert **nem tudom megszerezni azt a három oltást, amit beadatnék nekik**

. Nem tudom megszerezni, mert rossz a rendszer, minden egyes oltás másik négy-öttel össze van csomagolva, nem lehet beszerezni külön, de egyébként is, az oltási naptár szerint ajánlott

oltásokat sem tudjuk utólag beadatni, hiába kértük a háziorvosnál, mert akkora a bürokrácia és a fejetlenség a rendszerben.

Hiába, hogy megemlítik a sajtótájékoztatón, hogy rossznak tartjuk a rendszert, azt elhallgatják, hogy határozott javaslatunk az, hogy előbb tegyék pontra a rendszert, s akkor nem kell majd kötelezniük az oltásokat. Ez ilyen egyszerű.

Hozok egy példát az újságírásból, amit lehet, hogy az orvosparlamenterek nem fognak megérteni, mert nem szakmabeliek. De hátha mégis: ha mindenki panaszkodik, hogy a sajtóval bajok vannak, mert hazudik, mert szenzációhajhász, stb., akkor erre az a megoldás, hogy törvény által minden állampolgárt arra kötelezünk, fizessen elő a Can-Can napilapra, vagy nézze meg minden este a híradót az állami adón, majd töltsön ki belőle egy tesztet másnap reggel a munkahelyén, mert egyébként nem engedjük be a gyárba? Ugye, hogy nem?

Most én azt is el tudom hinni, ha jóhiszemű vagyok, hogy Vass arról álmodik, hogy ha bejön ez a törvény, megjavul a rendszer. **De mitől javulna meg?** Ugyanazok az emberek fognak ott lenni, és ugyanazt fogják csinálni, csak esetleg még igénytelenebbül, ahogy egy kötelező dolgot

illik.

Igen, bajok vannak a rendszerrel. Van a megbeszélésen egy másik szakember is, egy hölgy, aki a Budvár negyedben dolgozik. Nem sokat szól hozzá a témához, de annyit elmond, hogy nagy bajok vannak odalent, oltás szempontjából is, és a bajok onnan kezdődnek, hogy a legtöbb ott lakónak nincs háziorvosa sem, nincsenek semmiféle nyilvántartásban.

Felmerül bennem a kérdés: ha behoznak egy törvényt, aminek alapján megbüntetik engem 10 000 lejre és elveszik tőlem a három gyerekemet, javul valamit a helyzet a Budvár utcában, 95 százalékos lesz az átoltottsági arány?

Ez a törvény büntet, ahelyett hogy megoldásokat keresne.

Ettől abban a megyében, ahol 3 százalékos az átoltottsági arány, nem lesz 95. És a Budváiban sem lesz 95. Mert a tudatosítást és a felvilágosítást nem lehet erőszakkal helyettesíteni. **A fényt nem lehet ökölrel kiosztani**. Ejsze.

A fényt szerintem legjobban példamutatással lehet terjeszteni. Saját véleményem, orvosilag nincs alátámasztva, de úgy hiszem, hogy a példamutatás a legjobb felvilágosító, oktató módszer. Az ember utánozza vezetőit, ez mindig is így volt, mindig is így lesz.

Látom, hogy Verestóynak menő Audija van, én is megkívánom, minden választója megkívánja. Látom, hogy összetörte magát, mert szabálytalanul előzött a kemény Audijával? Hoppá, ez már nem a legjobb példa. És itt is van a gikszer, hogy választottaink, **vezetőink nem feltétlenül példaképek**.

Hogy jön ez az oltáshoz? Úgy, hogy Vass Levente boldogan jelzi, hogy neki gyerekei vannak. Gyönyörű példa, a választókban növeli a gyerekvállalási kedvet, nem fogy annyira a magyar, azonnal heppiend lesz. Aztán ugyancsak ő „böcselkedi” el, hogy mikor szó került erről a törvényről, akkor ő meg kellett, hogy kérdezze a feleségét, hogy a gyerekei hogy állnak az oltásokkal, mert nem tudta.

Félt, hogy nehogy ő is támadható legyen.

Micsoda? És ez az ember próbálja osztani nekünk az észet, ő próbál minket kioktatni tudatosságból? Ő kéri ki magának az anyag megjelenése után, hogy közegészségügyi és egészségügyi menedzsment szakorvos titulus szerepeljen a neve mellett?

Bocsánatot kérek, ha úgy tűnik, hogy túlságosan személyeskedek, és valami személyes problémám van Vassal. Valószínűleg azért tűnhet ez így, mert **tényleg személyesen vele van bajom**. Nem feltétlenül azzal, hogy létezik, vagy azzal, hogy ilyen, mert el tudom fogadni, hogy a világon sokféle ember van, és mindenkinek helye van ezen a földön.

Csak azt nem tudom könnyen lenyelni, hogy ilyen ember fogja megszavazni azt, hogy én köteles legyek valami mocskot fecskendezni a testembe és a gyerekeim testébe, annak ellenére, hogy az alkotmány, a törvények, a nemzetközi egyezmények meg minden más védi jogaimat.

Egy olyan ember, akitől a sajtótájékoztatón bármi konkrétumot kérdeznek az oltástörvénnyel kapcsolatban, például, hogy hány oltás lesz kötelező, semmire nem válaszol. Nem mond számokat, mindig **csak ajánlja a magával hozott szórólapot**, amit majd a végén ott hagy nekünk, hogy abban majd megtaláljuk a válaszokat.

Ilyen emberek vezetnek minket, ők döntenek el, hogy engem kötelezően szúrjanak akármilyen vegyszerekkel. S ilyenkor ne jöjjön neked, hogy emigrálj ebből a köcsög országból, basszus.

Apropó emigrálás, felmerül az a kérdés is, hogy vannak olyan szülők, akik azt mondják, ha bejön ez a törvény, emigrálnak. Legalább két szülő ezek közül ott is volt a megbeszélésen, és mondta is egyik Vassnak, hogy ők elhagyják az országot, ha ezt a törvényt elkezdik alkalmazni.

Erre mit mond Vass?

Elkezd ironizálni, és **szívatja az anyukát**, hogy akkor ugyanbiza melyik országba is költöznének, majd aztán ellátja őt jótanácsokkal, hogy melyik országba érdemes kivándorolni. Jobb is na, hogy ezek a folyton okoskodó, ellenkezős emberek kiköltöznek, s az országban

csak azok maradnak, akik szófogadóan elmennek szavazni, és hagyják, hogy nyugodtan lehessen lopni meg hitelek felvenni.

Amíg ilyen vezetőink vannak, **ne csodálkozzunk, hogy az ország aktív lakosságának egyharmada odakint él**, és nagyrészüket soha nem is akar visszatérni ebbe a fertőbe.

Na, elég volt ebből a hatalmas szomorúságból, hadd mondjak valami jót is: Benedek képviselő úr jó fejnek tűnt. Csak sajnos végig hallgatott, **tizedannyit sem beszélt, mint Vass**, és hiába, hogy ő kezdeményezte a beszélgetést, egyből átadta az irányítást nagyobb szájú kollégájának. Ilyen az élet. Az ember időnként belesétál csapdába.

Az biztos, ha még egyszer felhívna egy képviselő titkárnője, hogy a képviselő szeretne konzultálni, bármilyen témában, s szedjek össze nemtudomkiket e célból, nem vállalnám. **Nem tennék ki senkit annak a megalázásnak, ami ezen a beszélgetésen meg utána történt**, kint az előtérben, ahol Dr. Lázár folytatta elméletét azokról a szülőkről, akik nem értenek hozzá, mert nem orvosok.

Mondja ezt olyan szülőknél, akik évek óta kínlódnak egy-egy oltástól lebetegedett gyerekekkel. Mondja ezt ő, szakember, aki állítja, hogy bőrpíron kívül soha semmi más mellékhatása oltásoknak nem volt.

Búcsúzó.

Bocsánatot kérek, hogy kiöntöttem a szívem, de muszáj volt, mert ha nem, hónapokig őrlődtem volna magamban. Remélem, hogy többet soha nem kell ilyen beszélgetésen részt vennem, az orvosokra bízhatom az efféle beszélgetéseket.

Ha jól értettem, **ezernyi orvos írt alá egy oltástörvényt ellenző levelet**, ami valamikor a közeljövőben fog nyilvánosságot látni, ha egyáltalán nyilvánosságra merik hozni. Egyre több orvos és szakember szólal fel az ügyben, most küldött át Robi barátom egy linket, amit szívesen megmutatnék Vassnak, hogy lássa, neves orvosok és Nobel-díjas vírusszakértők sem értenek feltétlenül egyet mindennel, ahogy ő állítja.

[Itt van a link](#) , ni.

Ha még néhányan felszólalnak, talán a szakmán belül is alább hagy a félelem, elindul a párbeszéd, s akkor nem mi kell szülőkül képviseljük az orvosokat. Habár szerintem Dr. Vass kiforrott véleményét még a pápa sem tudja megváltoztatni, nem hogy az orvos kollégák. Ő megszavazza ezt törvényt és kész.

Szeretem ezeket a határozott embereket!